

НАШЕ ЖИТТЯ

ГАЗЕТА ЗАСНОВАНА
В ЛИПНІ 1967 РОКУ

ОРГАН ЦЕНТРАЛЬНОГО ПРАВЛІННЯ
УКРАЇНСЬКОГО ТОВАРИСТВА ГЛУХИХ

ВИХОДИТЬ
ЩОСЮГОДИ

№ 27 [772] Субота, 3 липня 1982 року | Ціна 2 коп.

ПРОДОВОЛЬЧА ПРОГРАМА — ЗАГАЛЬНОНАРОДНА СПРАВА

Допомога селу

Нечуючі робітники Павлоградського заводу хімічного машинобудування з великим інтересом ознайомилися з матеріалами травневого (1982 р.) Пленуму ЦК КПРС, доповіддю на ньому Генерального секретаря ЦК КПРС, Голови Президії Верховної Ради СРСР товарища Леоніда Ілліча Брежнєва про Продовольчу програму СРСР на період до 1990 року і заходи по її реалізації.

Відомо, що реалізація Продовольчої програми — завдання спільне і успішне його виконання залежить від діяльності всіх колективів, кожного трудівника.

Члени УТОГ заводу докладають усіх зусиль, використовують всі можливості, щоб якомога краще забезпечити сільське господарство високоякісними машинами, обладнанням.

Ударник комуністичної праці тесля Василь Михайлович Коваленко заявив, що він докладє зусиль, уміня і досвіду, і виконає особисте завдання другого року одинадцятиріччя до 64-ї річниці Великого Жовтня. Ініціативу трудівника підтримали Василь Васильович Падалко, Андрій Павлович Самосенко та інші. Виробничники закликали всіх нечуючих робітників міста Павлограда наслідувати їх приклад.

Члени УТОГ роблять все для того, щоб відповісти ударною працею на турботу партії і уряду про поліпшення добробуту народу.

І. ЗІНЧЕНКО.

м. Павлоград
Дніпропетровської області.

В АВАНГАРДІ ЗМАГАННЯ

Василь Іванович Могилко трудиться доярком у колгоспі імені Леніна Кодимського району, що на Одещині. Планові завдання по надою молока він виконує на 130 процентів, постійно веде перед у соціалістичному змаганні серед трудівників ферми.

За досягнуті успіхи у праці його неодноразово нагороджували цінними подарунками, грошовими преміями, оголошували подяку.

Крім того, Василь Іванович очолює первинну організацію УТОГ села Загнитоково, де працює група нечуючих. Всюди встигає молодий трудівник ферми.

Включившись в соціалістичне змагання за гідну зустріч 30-річчя утворення СРСР, В. І. Могилко зобов'язався добитися найвищої

продуктивності від кожної закріпленої за ним корови.

В. ЛЕВИЩЕНКО,
голова Котовського
МРВ УТОГ.

Одеська область.

СЕРЕД ПЕРШИХ

Тетяна Калініна працює у радгоспі «Лівадія» більш ніж двадцять п'ять років. Вона — спеціаліст по вирощуванню тютюну. Та доводиться, звичайно, допомагати і виноградарям, і садівникам.

Відділок, де трудиться Т. Калініна, постійно серед перших у радгоспі. Разом з подругами по бригаді трудівниця денні завдання виконує на 200 процентів. Як і кращим робітникам радгоспу, їй присвоєно звання «Ударниці комуністичної праці», нагороджувалася також знаком «Переможець соціалістичного змагання».

Після травневого Пленуму ЦК КПРС трудівники полів і ферм нашої країни працюють особливо піднесено і старанно. Це їх відповідь на прийняття грандіозної Продовольчої програми.

С. РЕМОВ.

м. Ялта.

НАШ ВНЕСОК

Прийнята на травневому (1982 р.) Пленумі ЦК КПРС Продовольча програма, розрахована на дві найближчі п'ятирічки, має безпосереднє відношення до кожного трудівника. Це — всенародна справа, життєво важливе державне завдання. Ось чому нині політінформатори, пропагандисти об'єднання широко розгортають роз'яснювальну роботу, мета якої — донести до кожного трудівника основні положення доповіді Генерального секретаря ЦК КПРС, Голови Президії Верховної Ради СРСР товарища Л. І. Брежнєва.

Трудівники Донецького виробничого об'єднання

«Електромагніт», як і весь радянський народ цілком і повністю схвалюють рішення травневого (1982 р.) Пленуму ЦК КПРС.

У відповідь на постійну турботу партії і уряду про підвищення добробуту радянських людей, трудівники успішно завершують виробничі завдання і соціалістичні зобов'язання другого кварталу.

Усвідомлюючи свою причетність до виконання історичних рішень травневого Пленуму ЦК КПРС, вони серед перших у Київському районі м. Донецька відгукнулися на заклик партії.

Минулого року сільському господарству надана допо-

мога у виготовленні електроустановочних виробів на 4750 крб. Заготовлено і здано приміському радгоспу «Будьонівський» 56 тонн зеленої маси.

Нинішнього року надано матеріальну допомогу 5008 карбованців, уже заготовлено і здано Пролетарській птахфабриці 33 тонни зеленої маси. Але цей показник цього року ми хочемо довести до 70 тонн. У заготовці зеленої маси особливо відзначилися штампувальник А. М. Крутенко, зварювальник В. Н. Ланєєва, старший інженер з НОП Є. В. Макаричев та інші.

В. ПАЦЮК.

ВАЖЛИВІ ЗАВДАННЯ ПРОФСПЛОК НА СЕЛІ

КИЇВ, 29. (ПАТАУ). Сьогодні тут відбувся пленум республіканського комітету профспілки працівників сільського господарства, на якому було обговорено підсумки травневого (1982 р.) Пленуму ЦК КПРС і завдання сільських профспілкових організацій України по реалізації Продовольчої програми СРСР, положень і висновків, викладених у доповіді Генерального секретаря ЦК КПРС, Голови Президії Верховної Ради СРСР товарища Л. І. Брежнєва на Пленумі.

Доповідач — голова республіканського комітету профспілки працівників сільського господарства В. І. Бутенко і промовці підкреслили, що головне тепер

— це мобілізація трудящих на всебічний розвиток агропромислового комплексу. Найбільш ефективним методом впливу профспілкових організацій на втілення в життя поставлених партією завдань є соціалістичне змагання. Сьогодні воно повинне охоплювати всі ділянки сільськогосподарського виробництва та галузей, які його обслуговують.

На пленумі наводились приклади, які свідчать про те, що трудові колективи республіки активно включились у виконання Продовольчої програми СРСР. Разом з тим, зазначали промовці, в сільському господарстві є ще чимало резервів. Зусилля повинні бути спрямовані на інтенсифі-

кацію галузі, збільшення виробництва продуктів землеробства і тваринництва, забезпечення повної схоронності продукції. Вимагає поліпшення робота по вдосконаленню форм і методів організації та оплати праці, розвитку бригадного підляду на селі, зміцненню зв'язку науки з сільськогосподарським виробництвом, будівництву і ремонту житла, об'єктив соціальної культури, додержання вимог безпеки праці, медичному і санаторно-курортному обслуговуванню трудящих.

На пленумі підкреслювалось, що рішення травневого (1982 р.) Пленуму ЦК КПРС вимагають вдосконалення структури, стилю роботи сільських профспілко-

вих організацій, поліпшення справи добору і розстановки кадрів.

У прийнятій постанові пленуму цілком і повністю схвалив рішення травневого (1982 р.) Пленуму ЦК КПРС, положення і висновки, викладені в доповіді товарища Л. І. Брежнєва. Учасники пленуму запевнили ЦК КПРС і ЦК Компартії України в тому, що сільські профспілкові організації республіки зроблять усе для того, щоб перші результати Продовольчої програми СРСР дала вже в цьому році.

У роботі пленуму взяли участь відповідальні працівники ЦК Компартії України, Укрпрофради, міністерств і відомств республіки.

ПО РІДНІЙ КРАЇНІ

КАНАЛ ІДЕ В СТЕП

Сімферополь. Важливий етап завершився на будівництві другої черги Північно-Кримського каналу: почали працювати перші агрегати потужної насосної станції, і дніпровська вода пішла в 42-кілометрову магістраль, яка з'єднала два русла рукотворної ріки в посушливий західній частині півострова. Із завершенням будівництва другої черги в області зрошуватиметься 365 тисяч гектарів — кожен п'ятий гектар сільськогосподарських угідь.

СІННИКИ З ЖЕРДИН

Мінськ. «Вранці трави скосили — до вечора під навіс склали» — на таку прискорену технологію заготівлі кормів колгоспіві «Дружба» Мостовського району Гродненської області допомогли перейти шефи — працівники Щученського лісгоспу, які збудували в господарстві сінник з активним вентиляванням. Укладена на ґратчасті дерев'яні піддони скошена трава перші дні продувається повітрям, яке в дощову погоду ще й підігрівается. При сушінні сіна під дахом в ньому повністю зберігаються поживні речовини і вітаміни. Крім основи з бетону

і шиферної покрівлі, вся споруда робиться з деревини.

НА ПРОЕКТНУ ПОТУЖНІСТЬ

Ленінград. При температурі близько 2000 градусів і тиску приблизно п'ятдесят тисяч атмосфер народжується надтвердий матеріал — ельбор. Він «випікається» унікальними агрегатами, які почали діяти в науково-виробничому об'єднанні «Абразивний завод «Ільич».

На проектну потужність тут вивели роботизовану лінію синтезу цього матеріалу. Випуск продукції збільшиться на двадцять процентів. Дітище ленінградських учених, ельбор використується у виробництві інструментів. Застосування ельборних вставок, наприклад, підвищує стійкість абразивних кругів у п'ятсот разів.

МАРГАНЕЦЬ ЧИАТУРИ

Чиатура (Грузинська РСР). Для виконання завдань цього року у виробничому об'єднанні «Чиатура-мартанець» створено добрий фундамент: гірники видали з початку року понад завдання 10 тисяч тонн мартанцю. На місяць раніше строку прийнято в експлуатацію новий рудник потужністю більш як 100 тисяч тонн мартанцю на рік. (ТАРС—ПАТАУ).

ДО 60-РІЧЧЯ УТВОРЕННЯ СРСР

ДОПОМАГАЄ ДОСВІД ДРУЗІВ

Повністю ліквідувати ручну працю в ковальському цеху заводу «Дніпроспецсталь» дала змогу встановлена тут радіально-кувальна машина. Вдвоє зросла продуктивність, помітно поліпшились умови роботи, зменшились втрати. Тепер на кожній операції економиться не менш як 50 кілограмів металу. Освоїти цей, як і багато інших найновіших агрегатів, а також прогресивні технології, запоріжцям допомогли їх колеги з підмосковного заводу «Електросталь».

Ділова співдружність колективів почалася 45 років тому. За цей період у контактах споріднених підприємств утвердилось немало хороших традицій. Спільні плавки і вахти дружби, обмін досвідом роботи і науково-технічними новинками

сприяють нарощуванню випуску високоякісної сталі, зниженню її собівартості.

У ці дні на «Дніпроспецсталі» готуються до плавки дружби. Провести її намічено спільно з російськими братами. Вона буде приурочена знаменній даті — 60-річчю утворення СРСР.

(ПАТАУ).

Три дитячих комбінати на 560 місць для дітей робітників і службовців збудував на свої кошти черкаський завод «Фотоприлад». Адміністрація і громадські організації підприємств подбали про те, щоб вони були добре обладнані, забезпечені всім необхідним для плодотворної виховної роботи. Діти оточені постійним піклуванням і увагою.

Заводський дитячий комбінат «Червона гвоздика» — один з кращих в обласному центрі.

На знімку: чергові по їдальні Юрко Слюсаренко й Олена Тертична накривають столи до обіду.

Фото І. ВОЛЧКОВА.
(Фотохроніка ПАТАУ).

УВАГА: ШВИДКІСТЬ

Липень — місяць найбільш інтенсивного дорожнього руху. Не випадково саме цей час обрало Головне управління ДАІ МВС СРСР для проведення всесоюзного рейду «Швидкість». Він почнеться 1 липня і триватиме 20 днів. Підвищення безпеки пересування транспорту, посилення почуття відповідальності водіїв за поведінку на трасі — головна мета рейду. За даними статистики, в середньому третина всіх дорожньо-транспортних пригод у країні з вини водіїв стається через недодержання ними швидкісних режимів.

(ТАРС).

ПО-ДІЛОВОМУ

На Київському дослідно-виробничому об'єднанні «Контакт» одразу після травневого (1982 р.) Пленуму ЦК КПРС було розроблено заходи по вивченню Продовольчої програми СРСР на період до 1990 року. Відбулося два заняття в школах комуністичної праці, партійної та економічної освіти. Перед трудівниками виступили пропагандисти об'єднання А. Д. Заславський і М. І. Сечин.

В усіх цехах відбулись збори, на яких обговорено конкретні заходи по виконанню Продовольчої програми. Вирішено, що в середньому кожен трудівник об'єднання відпрацює по два дні у підшефному радгоспі «Сошняковський», що в Бориспільському районі.

На сьогоднішній день уже відпрацьовано 939 людиноднів. Ми допомагаємо вирощувати і збирати урожай моркви, капусти, картоплі.

У липні відбудуться загальні збори трудівників дослідно-виробничого об'єднання, на яких будуть затверджені конкретні зобов'язання підприємства. На ці збори запросили представників радгоспу. «Сошняковський». Комісія, на чолі з головним інженером Анатолієм Олександровичем Смульським розробляє конкретні заходи «Контакту» по виконанню Продовольчої програми.

Н. НОВИЦЬКА,
секретар парторганізації
КДВО «Контакт».

КОНТРОЛЮЮТЬ НАРОДНІ ДОЗОРЦІ

Відкриті партійні збори відбулися на Вінницькому учбово-виробничому підприємстві. Було заслухано звіт комуніста Ю. В. Найдорфа про роботу групи народного контролю в світлі рішень XXVI з'їзду КПРС і Закону про народний контроль.

У 1981 році народні дозорці провели 17 рейдових перевірок з різних питань роботи.

У нинішньому році проведено сім перевірок. Зокрема, група народного контролю простежила за правильністю відвантаження готової продукції покупцям, виявленням і використанням резервів виробництва, збереженням устаткування, режимом економії паливно-енергетичних ресурсів та іншим.

Роботу групи народного контролю схвалено і прийнято рішення, спрямоване на більше поліпшення діяльності народних дозорців.

На підприємстві зекономлено сировини, матеріалів та інших ресурсів на 21 тисячу карбованців, електроенергії — 8,4 тисячі кіловат-годин.

Партійна організація Вінницького учбово-виробничого підприємства практикує звіти комуністів про виконання доручень, а це в свою чергу дисциплінує відповідальних за ту чи іншу ділянку роботи, сприяє активній діяльності усіх громадських організацій.

В. БРАНЬКО,
секретар парторганізації
Вінницького УВП.

У РОЗВ'ЯЗАННІ завдань господарського і культурного будівництва, у вихованні підрастаючого покоління і зміцненні обороноздатності країни, велику роль відіграє фізична культура і спорт. Піклування про гармонійний розвиток радянської людини завжди було в центрі уваги нашої держави. Адже легше зберегти здоров'я трудящих цілим рядом комплексних заходів на виробництві та за місцем проживання, ніж відновити його. Ось чому у постанові ЦК КПРС і Ради Міністрів СРСР від 11 вересня 1981 року «Про подальше піднесення масовості фізичної культури і спорту» наголошується, що основою радянського фізкультурного руху була і залишається масовість, фізичне загартовування населення, починаючи з раннього віку.

Важлива роль у розв'язанні цього питання відводиться колективам фізкультури. Саме в первинному осередку нашого фізкультурно-спортивного руху мають розв'язуватися завдання широкого залучення трудящих та учнів до систематичних занять фізкультурою і спортом. У цеху, в бригаді чи відділі, як правило, добре знають інтереси і нахили людей, і добрий фізкультурний організатор прагне будувати свою роботу так, щоб кожен член колективу знайшов своє місце в лавах фізкультурників. Головне — захопити людину, пробудити у неї потяг до турпоходу, до відвідування занять на спортивному майданчику чи в плавальному басейні.

У НАШОМУ Товаристві немало колективів, де успішно розв'язуються ці завдання — в Київській, Львівській, Запорізькій, Донецькій та інших облспортфедераціях. Щороку тут організовують змагання за програмою комплексу ГПО, спартакіади «Бадьорість і здоров'я», спортивні свята. Про це йшлося на пленумі Укрспортфедерації глухих, що відбувся в березні ц. р., і накреслив заходи по подальшому розвитку масовості фізкультури і спорту в світлі постанов партії та уряду.

Колективи фізкультури відчувають гостру потребу в добре підготовлених громадських організаціях. Навчання активу — не разовий захід, його слід вести за календарним планом увесь рік. Тут якраз і повинні докласти зусиль облспортфедерації спільно з обласними радами профспілкових спорттовариств і галузевими бюро з фізичної культури і спорту обкомів профспілки.

Деякі керівники підприємств і виробничих об'єднань, культзакладів намагаються розвивати фізкультуру і спорт методами адміністрування. Вони ще не взяли собі за правило заслуховувати це питання на щотижневих планітках на рівні з виробничими. А фізкультура і труд, як давно уже підмічено, поруч ідуть.

Дуже рідко виносяться питання фізкультурно-спортивного життя колективу на розгляд порядку денного робітничих зборів, засідань партбюро і місцевих комітетів, бюро УТОГ і комітету

комсомолу. Вкрай слабо контролюють роботу рад 132 колективів фізкультури облспортфедерації та громадські організації, рідко надають конкретну допомогу в організації роботи, особливо колективам фізкультури спецкіл-інтернатів для глухих і слабочуючих дітей. Незважаючи на те, що в даний час налічується понад 9 тисяч фізкультурників серед яких 4600 спортсменів-розрядників і 2290 значків ГПО, слід визнати, що зростання кількості фізкультурників у Товаристві поки що йде повільно. «Піклування про здоров'я людей», — говорив на XXVI з'їзді КПРС Л. І. Брежнев, невід'ємне від розвитку фізичної культури і спорту...

ФІЗКУЛЬТУРУ І СПОРТ — В МАСИ

Успіхи в цій справі очевидні. Але все ж для більшості людей спорт залишається поки що видовищем. Таке становище треба виправляти. Фізична культура повинна входити у повсякденне життя широких верств населення і особливо дітей.

У 1981 РОЦІ в нашому Товаристві успішно проведено обласні і республіканські змагання з десяти видів спорту. Збірні команди Укрспортфедерації на всесоюзних змаганнях добились досить хороших результатів: стали чемпіонами у командній першості з вільної боротьби і шашок, зайняли другі місця з настільного тенісу, футболу і шахів, третє — з легкої атлетики. На XIV Всесвітніх спортивних іграх глухих в м. Кельні (ФРН) 18 кращих спортсменів УТОГ у складі збірної команди СРСР завоювали 26 медалей з яких 15 золотих, 7 срібних і 4 бронзові. Успішний виступ команд і окремих спортсменів на всесоюзних і міжнародних змаганнях досягнуто завдяки плідній роботі ряду облспортфедерацій, великої групи інструкторського складу, тренерів та громадського активу.

Для фізкультурно-оздоровчої і спортивно-масової роботи наше Товариство має в своєму розпорядженні 17 спортзалів і 40 спортивних майданчиків, кошти, необхідні для арендування спортивних споруд з метою проведення різних оздоровчих і спортивних заходів. На наявних арендованих спортивних спорудах проводиться робота понад 600 оздоровчих і спортивних секцій, спортивні змагання колективів фізкультури підприємств, культзакладів та спецкіл-інтернатів.

Як правило, кращі фізкультурники і спортсмени є передовиками і новаторами виробництва, активними

учасниками соціалістичного змагання. Серед них можна назвати переможця і призера багатьох всесоюзних і міжнародних змагань майстра цеху Львівського швейного підприємства «Силует», кавалера ордена Трудового Червоного Прапора Ф. Антонову, майстра спорту СРСР з городків, члена Спілки художників СРСР В. Людвика, чемпіонку СРСР з шашок, голову Івано-Франківського облвідділу УТОГ Р. Дубинську.

ОДНАК в проведенні фізкультурно-оздоровчої і спортивно-масової роботи на місцях ще є цілий ряд недоробок. Так, Кіровоградська облспортфедерація не приділяє належної уваги

впровадженню фізичної культури і спорту в побут трудящих. Її керівники виправдовують свої недоробки тим, що, мовляв, важко залучити глухих до систематичних занять, проте вони нічого не зробили для того, щоб збільшити кількість фізкультурників і спортсменів шляхом організації секцій спортивного рибальства і проведення змагань у колективах фізкультури з цього перспективного виду спорту.

Торік Укрспортфедерація доклала немало зусиль для впорядкування фізкультурно-оздоровчої і спортивно-масової роботи в Товаристві. Практичну допомогу було надано Хмельницькій, Чернівецькій, Черкаській, Сумській, Кіровоградській облспортфедераціям.

Надалі необхідно налагодити роботу так, щоб складені плани не залишалися на папері. Підприємствам і об'єднанням слід включати до планів економічного і соціального розвитку, в колективні договори, в умови соціалістичного змагання показники розвитку фізичної культури і спорту: проведення оздоровчих заходів, участь спортсменів у змаганнях різного рангу, показані ними результати.

Диференційована оцінка, щомісячне підбиття підсумків, порівняльність, широка гласність сприятимуть активізації роботи. Недопустимо, коли на підприємстві чи в об'єднанні, в обласному відділі чи культзакладі не проводиться виробничих гімнастик хоча б у формі фізкультпауз. Або ж з вини начальників, майстрів цехів і відділів проводиться не систематично, на низькому методичному рівні, без участі всіх допущених до занять виробничою гімнастикою і, зокрема, без керівників. Тут особистий приклад здебільшого має вирішальне значення. Тим часом

деякі керівники під час проведення виробничої гімнастики в цехах на виду у підлеглих продовжують займатися поточними справами.

НЕДОПУСТИМО також, коли з вини керівників не споруджуються найпростіші спортивні майданчики, містечка ГПО, не створюють спортивних кімнат на підприємствах і в гуртожитках, а наявні — не використовують належним чином. Так, при гуртожитку Харківського УВП-1 (директор тов. Каталімов В. М.) спортивний майданчик фактично перетворений на виробниче звалище, а при гуртожитку Харківського УВП-2 (директор тов. Ясман Л. В.) три роки збираються встановити стовпчики на волейбольному майданчику і натягнути сітку. В оздоровчо-спортивний табір цих підприємств, розташований у чудовому куточку в Готвальдівському районі, у минулому році не було організовано жодного колективного виїзду. В адміністрації і місцевкомі не знайшлося коштів на бензин.

Деякі директори підприємств і голови місцевкомів профспілки всю турботу про розвиток фізичної культури і спорту зводять до придбання туристських палаток. Туризм у будь-якому виді слід вітати і розвивати, але не в цьому полягає масовість фізичної культури.

Подекуди на підприємствах та в культзакладах ще не ведеться належним чином агітаційно-пропагандистська і виховна робота, можливість якої необмежені. Це — спортивні стенди і дошки пошани, випуск стінних і фотогазет, монтажів і фотоальбомів, бюлетнів і «блискавок», проведення лекцій та бесід, спортивних вечорів і «Голубих вогників».

З МЕТОЮ подальшого розвитку фізкультури і спорту Укрспортфедерація розробила перелік заходів, якими, зокрема, передбачено проводити щороку, в обов'язковому порядку, спартакіади в трудових колективах, в гуртожитках у вільний від роботи час. Цю роботу необхідно буде узагальнити з тим, щоб передовий досвід впровадити у кожному колективі.

Необхідно постійно підвищувати авторитет громадських фізкультурних організаторів, не скупитися на добре слово на їх адресу, розглядати роботу на ниві масової фізичної культури і спорту як важливе громадське доручення.

Не тільки кількістю, а й якістю підготовлених фізкультурників слід оцінювати роботу обласних спортивних федерацій при підведенні підсумків соціалістичного змагання між ними.

Програма широкого впровадження фізичної культури і спорту у повсякденне життя населення нашої країни розрахована на тривалий період і вимагає серйозної і вдумливої роботи на всіх рівнях.

Т. ФІЛЯНІНА,
заступник голови ЦП
УТОГ і Укрспортфедерації глухих.

Л ю б о в до заводу

У рахунок третього року п'ятирічки трудиться на Самбірському заводі «ОМЕГА» монтажниця Леонтинна Олександрівна Шкімба. Вона ударниця комуністичної праці, краща за професією, наставниця молоді, переможець соціалістичного змагання дев'я-

тої і десятої п'ятирічки і першого року одинадятої. Монтажниця виконує норми на 125—150 процентів.

Поруч з нею трудиться чоловік Степан Гаврилович. Він — столяр. І також не відстає від дружини, показуючи зразки самовідданої праці.

Любов батьків до заводу передалася і старшому сину, який, закінчивши профтехучилище, став до праці на цьому ж заводі. А молодший, що закінчив четвертий клас, також мріє про «ОМЕГУ».

Степан Гаврилович, Леонтинна Олександрівна та сини — Руслан і Олександр — часті гості у клубі глухих і активні учасники всіх заходів, що тут проводяться.

Н. БАГЛІЙ,
голова правління Самбірського міжрайвідділу УТОГ.

Львівська область.

Чітко і надійно працює обладнання, налагоджені умови, фахівцем, ударником комуністичної праці Спартак Олександрович Притулою.

А ще знають Спартак Олександровича на Запорізькому УВП і як активного радянського аналізатора. Ряд його технічних новинок у значній мірі сприяють підвищенню ефективності виробництва, поліпшенню якості продукції.

С. Я. Притула неодноразово виходив переможцем у соціалістичному змаганні. Свій багатий виробничий досвід трудівник передає молоді. Шанують і поважають його у колективі.

Фото И. МІНДЕЛЯ.

ПОВЕРТАЮЧИСЬ ДО НАДРУКОВАНОГО ЩО НЕ ВІДПОВІДЬ, ТО ВІДПИСКА

П'ятий рік трест «Житлобуд-2» споруджує на Харківському навчально-виробничому підприємстві № 1 побутовий корпус та робітничу їдальню кошторисною вартістю 988 тисяч карбованців, з яких 814 тисяч становлять будівельно-монтажні роботи. У 1979 і 1980 роках ця будова значилась у титульних списках тресту пусковою, але, не освоївши й половини запланованих коштів, будівельники перенесли строк здачі об'єкта на 1981-й.

У квітні минулого року до редакції газети «Наше життя» від робітників підприємства надійшов лист: ніде переодягнутися, на підприємстві немає навіть Червоного кутка, щоб провести збори колективу, просто неба псується обладнання: на ящиках від сонця, дощу та мокрого снігу вже стерлися маркірувальні написи...

Після перевірки листа на місці в газеті було вміщено

матеріал «Чи востаннє пускова?», на який після довгого зволікання все-таки відповів головний інженер тресту «Житлобуд-2» Л. М. Покрасенко. Відставання з виконанням плану, — дохідливо пояснив він, — зв'язане з великою пусковою програмою по тресту в цілому і по БУ-28, якому необхідно здати в експлуатацію ряд особливо важливих об'єктів. А наприкінці запевнив: «На об'єкті регулярно проводяться операційні наради, складено графік ведення робіт з забезпеченням введення в експлуатацію об'єктів у поточному році. Трестом «Житлобуд-2» спорудження об'єкта взято під контроль».

Оскільки після цього запевнення на будові взагалі припинили будь-які роботи, редакція «Нашого життя» як колективний кореспондент звернулася до «Робітничої газети». Тоді надійшла відповідь секретаря

Харківського обкому Компартії України М. М. Скидана від 12 серпня 1981 року. В ній були і такі рядки: «У вересні ц. р. після завершення ряду будов на спорудження будинку УТОГу будуть направлені людські і матеріальні ресурси з метою забезпечення введення в експлуатацію побутового корпусу в поточному році і їдальні — у першому півріччі 1982 року».

Але і після цього стан справ на будові залишався таким же — мертвим. «Наше життя» нагадує керівникам про їх обіцянки. А на нагадування знову запевнення: «Протягом листопада — грудня ц. р. намічено утеплити будинок, подати газ за тимчасовою схемою з метою виконання спеціальних монтажних і опоряджувальних робіт у зимовий час. Інженерними службами тресту розроблено за-

ходи для забезпечення безумовного введення комплексу Харківського підприємства № 1 УТОГ у 1982 році».

Але, як показав час, і ця відповідь виявилася, м'яко кажучи, необґрунтованою. Ніякого утеплення об'єкта будівельники восени не робили. У нинішньому році будова знову — вже вчетверте — значиться пусковою. У першому кварталі БУ-28 за планом мало виконати робіт на 100 тисяч карбованців, але не освоїло жодного карбованця. Не кращі справи і зараз. Отже, є всі підстави побоюватися, що побутовий корпус та робітничу їдальню Харківського УВП-1 і в цьому році залишаться пусковими тільки на папері. Чи, може, все-таки буде ділова реакція на критику, після якої і роботи відновляться?

Редакція газети «Наше життя» — колективний кореспондент «Робітничої газети».
[«РОБІТНИЧА ГАЗЕТА» від 24 червня 1982 р.]

У СІМ'І ЄДИНИЙ

Під таким девізом бібліотека Житомирського будинку культури проводить цикл літературно-тематичних вечорів, присвячених братнім союзним республікам. Нещодавно відбувся літературний вечір на честь Казахської РСР. На зустріч були запрошені студенти з Казахстану, які навчаються в Житомирському педагогічному інституті.

Цікаво було тут, як постійним відвідувачам Будинку культури, так і гостям. Про це потурбувалися господарі.

На сцені — прапор Казахської РСР, гасло «Дружба народів — дружба літератур», виставка книг казахських поетів.

Вечір відкрила бібліотекар Будинку культури І. Б. Зільбергерц, а дівчата в українських костюмах піднесли хліб-сіль представникам братнього Казахстану.

Перед присутніми виступили і гості. Студентка Кожанова Турсун, наприклад, розповіла історію Казахстану, а Тугієнова Гігіза виконала казахську пісню «Білі лебеді». У захопленні були глядачі від виступу Н. Кульміратовой, яка виконала казахський танець.

Зі свого боку наші активісти бібліотеки В. Фурсович, Р. Гресько, С. Золотар, Т. Пашковська прочитали вірші, оповідання казахських поетів, прозаїків.

Керівник літературного об'єднання Житомирського військового училища Віталій Павлович Корябуш, який є частим гостем нашого Будинку культури, прочитав вірші сучасних казахських поетів, які звеличують трудові подвиги казахського народу.

К. БАШИНЬКА.
м. Житомир.

Ніна Іванівна Снісаренко працює на Київському мотоциклетному заводі полірувальницею. Вона — наставник молоді.

На знімку: Н. І. Снісаренко (ліворуч) і її учениця Леско Мирослава за роботою.

Фото П. ХАРКІВСЬКОГО.

АКТИВІСТИ РОЗ'ЯСНЮЮТЬ

Як і всі радянські люди, члени Товариства Золочівського міжрайонного відділу УТОГ, що на Львівщині, з великим інтересом зустріли рішення травневого (1982 р.) Пленуму ЦК КПРС, доповідь на ньому Генерального секретаря ЦК КПРС, Голови Президії Верховної Ради СРСР товариша Л. І. Брежнєва.

Продовольча програма за своїм характером і масштабістю покликана забезпечити прогрес усього народного господарства СРСР. Ці важливі документи членам Золочівського міжрайонного відділу широко роз'яснили активісти клубу Ф. О. Сухінська, Р. С. Жидова та інші.

Члени Товариства і нада-

лі надаватимуть діючу допомогу трудівникам колгоспів у підвищенні врожайності сільськогосподарських культур, у заготівлі кормів для збільшення виробництва тваринницької продукції.

О. КАДЕНКО,
голова Золочівського міжрайонного відділу УТОГ.
Львівська область.

ВШАНУВАЛИ ПРАЦЕЛЮБІВ

У Ялтинському клубі УТОГ нещодавно відбувся вечір вшанування передовиків промисловості та сільськогосподарства. Перед трудівниками виступила завклубом М. П. Майко. Вона розповіла про Продовольчу програму, прийняту на травневому Пленумі ЦК КПРС. Марія Павлівна звернула увагу присутніх на постійну турботу партії і уряду про зростання добробуту радянських людей. А для цього, зазначила вона, кожен повинен працювати ще краще.

У нас є чимало старанних трудівників. Найсумнінішим присвоєно звання

«Ударник комуністичної праці». Серед них 11 працює у сільському господарстві. Т. Калініна — робітниця радгоспу «Лівадія». Вона вирощує тютион, Н. Кіструєва — виноградар Луштинського району.

Лише хороші відгуки можна почути про кравчинь Валентину Потапову та Світлану Вдовіну. Не без підстав називають їх майстрами першого класу.

З найкращого боку зарекомендували себе у праці подружжя Горпинченків, Сіренків, Анчиполєвських, Лещенків, Виставкінх, Лютій, Потапових, Пасюта. Звання «Кращий за професією»

присвоєно Івану Зайцеву, Івану Пасюті.

Валентина Потапова у своєму виступі на вечорі розповіла про результати своєї праці, поділилась досвідом роботи. Дмитро Горпинченко прочитав свої вірші про ударний труд.

Всі, хто виступав на вечорі, запевнили присутніх, що працюватимуть ще продуктивніше, якісніше.

Неучучі трудівники Криму сповнені рішучості гідно зустріти 60-річчя утворення СРСР вагомими здобутками у праці.

Р. СКОВОРОДНИКОВ.
м. Ялта.

Якщо завдання доручено Валентині Вікторівні Сірій, можна чекати лише доброго результату. Трудівниця виконає його якісно і вчасно. Працює вона на Запорізькому УВП ізолювальнею.

За сумлінну працю Валентині Вікторівні присвоєно звання «Ударник комуністичної праці». Виробничі норми В. В. Сіра виконує на 130—140 процентів.

Є чому почитатись у вправній робітниці і молодому поповненню, яке впливається щороку у трудовий колектив Запорізького УВП.

Фото П. МІНЬКА.

жали їм успіхів у житті та праці.

Зубний технік Олег Крипак від імені своїх товаришів подякував усім викладачам за набуті знання і запевнив, що кожен з них надовго збереже у своїй пам'яті ці незабутні шкільні роки...

С. МОРДУШЕНКО.
м. Запоріжжя.

Сорок трудівників закінчили цього року Запорізьку школу робітничої молоді для неучучих.

На випускному вечорі, що відбувся днями в обласному Будинку культури УТОГ, випускникам вручили атестати про закінчення середньої школи та почесні грамоти. Їх одержали Світлана та Валентина Буханець, Микола Грідін, Тетяна Аки-

ЗБЕРЕЖЕМО В ПАМ'ЯТІ

мова, Валентина Жуган. З вітальними словами до колишніх вихованців звернулися педагоги Д. Я. Кармаз, Л. Г. Донець, З. П. Серебрянникова. Вони поба-

ГОСТІ З УЗБЕКИСТАНУ

19 червня львів'яни вітали у своєму Будинку культури учасників художньої самодіяльності Республіканського будинку культури УЗТОГ.

Гості з сонячного Узбекистану викликали велике зацікавлення, зал у цей урочистий день був переповнений.

Ми, не відриваючи очей, дивилися драму А. Чеховської «Якщо довідаються люди», ролі в якій виконували Л. Почаповська — голова місцевому профспілки Ташкентського УВП, Н. Стаценко — токар заводу «Ташмаш», А. Фейгін — палітурник комбінату «Сервіс», А. Конков — обрубник Ташкентського виробничого об'єднання ім. Чкалова, А. Биковська — вихователька гуртожитку, Л. Захарова — швачка УВП.

У другому відділенні було організовано великий концерт.

Добрих слів похвали заслужують ведучі концерту Л. Талаліна і А. Фейгін.

Концерт було відкрито декламацією «Гімн Батьківщині», яку чудово виконала І. Осипова.

Велике враження справила оригінальна композиція «Обеліск» у виконанні групи естрадно-танцювального гуртка та декламатора І. Осипової. Узбецький танок «Душевні мелодії» у виконанні К. Аріпової, Х. Міртоджієвої, Н. Ахмеджанової, Ф. Мусаханової викликав бурю оплесків. Учениця десятого класу школи для нечуючих Камола Аріпова виконала танець «Сохта уфори», а Мамура Рахматулаєва — індійський танець. Виступи естрадних артис-

тів у інтермедіях «Домашня штурмівщина», «Людина не нашого району» викликали веселий сміх.

Вокально-інструментальний ансамбль під керівництвом А. Леціоса чудово виконав кілька пісень.

Заключна частина концерту була дуже урочистою. На сцені п'ятнадцять представників союзних республік у яскравих національних костюмах, прапори. Виконується вірш «П'ятнадцять республік». Львів'яни стоячи, тривалими оплесками вітали гостей з братнього Узбекистану.

Заступник голови Львівського облвідділу УТОГ М. Матульська та директор Будинку культури М. Гаврилей висловили щире подяку представникам братньої республіки за чудовий вечір, вручили пам'ятний подарунок.

Вечір вдався на славу.

Л. АЛФІМОВА.

НОВІ ВИДАННЯ У СВІТІ ПРЕКРАСНОГО

Комуністичне виховання трудящих засобами мистецтва, прилучення широких кіл читачів до світу прекрасного, — головна мета в роботі київського видавництва «Мистецтво».

План випуску літератури видавництва на 1983 рік пропонує шанувальникам мистецтва книжкову продукцію широкого тематичного діапазону.

Розділ «Основні видання по реалізації рішень XXVI з'їзду КПРС та XXVI з'їзду Компартії України» відкриває збірник статей «Громадянська кіногероя».

Серію «Пам'ятки естетичної думки» продовжить «Естетика реалізму» Ф. Стендаля. У дослідженні М. Гончаренка «Неоавангардизм: падіння без зльоту» піддано критичному аналізу модерністські течії у сучасному буржуазному мистецтві. Серію «Нариси з історії українського мистецтва» поповнять видання «Українське радянське мистецтво 1920—1930 років» В. Павлова та «Українське радянське мистецтво 1961—1980 років» В. Афанасєва.

Історії, теорії та розвитку театру присвячені твори Л. Барінова «Діалог через рампу», Г. Бояржієва «Душа театру», Л. Данчук «Втілення подвигу».

Нариси «Рита Нещадименко» В. Гаккебуша та «Степан Шкурата» В. Олександрова продовжать популярну серію «Майстри сцени та екрану».

Книга В. Журавського

«Ніколи не сміявся без любові» — перше дослідження театральності мистецької діяльності Остапа Вишні.

Різноманітні питання кіномистецтва висвітлюються у книжках «Кінематографічне життя столиці Радянської України» А. Жукової та Т. Журова, «Кіно сучасного Заходу» О. Бабишкіна та ін. Сценарії кращих мультиплікаційних стрічок останніх років будуть надруковані у збірнику «Мультипанс-рама-2».

Альбомна продукція знайомить з творчістю відомих дореволюційних і сучасних українських живописців, скульпторів, графіків, майстрів декоративно-прикладного мистецтва. Монографічні альбоми репрезентують творчість Петра Левченка, Володимира Микити, Григорія Чегодара, Володимира Голованова, Параски Хоми та Ганни Вінтоняк.

З комплектів листівок слід відзначити такі, як «Українська Ленініана», «Художні промисли України», «Петриківські розписи». Серію «Картинна галерея України» продовжить добірка репродукцій за творами художників із приватних зібрань.

Працівникам дошкільних закладів стануть у нагоді комплекти кольорових малюнків до відомих казок «Золотий ключик або пригоди Буратіно», «Дюймовочка», «Айболіт», «Казка про Хлопчища-кибальчища і його тверде слово».

Широкий вибір літерату-

ри туристської тематики. Планується випуск фотоальбомів «Закарпаття», «Волинь» і «Буковина», «Лісова казка» та «Блакитні плеся України», зі сторінок яких постане усе розмаїття лісових багатств та водних просторів рідного краю.

Визначним пам'ятником Чернігова і Новгород-Сіверського присвячено фотоальбом «Чернігівський історико-культурний заповідник».

Здійснити своєрідні експерсії залами музеїв, ознайомитися з експонатами допоможуть фотоальбоми «Музей В. І. Леніна», «Меморіальний комплекс «Український державний музей історії Великої Вітчизняної війни 1941—1945 років», «На Тарасовій горі», «Музей героїчної оборони і визволення Севастополя». Фотовидання «Гоголь і Україна», присвячене 175-річчю з дня народження видатного письменника, поведе читачів по місцях, пов'язаних з його іменем.

Побачити світ фотопутівник «Києво-Печерський історико-культурний заповідник». Видання «Шевченко в Києві» поведе читача вулицями, будинками, околицями міста, де бував поет, які він малював чи згадував у своїх творах і які збереглися до наших днів.

Попередні замовлення на книги видавництва «Мистецтво» приймає київський книжковий магазин «Мистецтво».

Л. ЗАХАРКЕВИЧ.

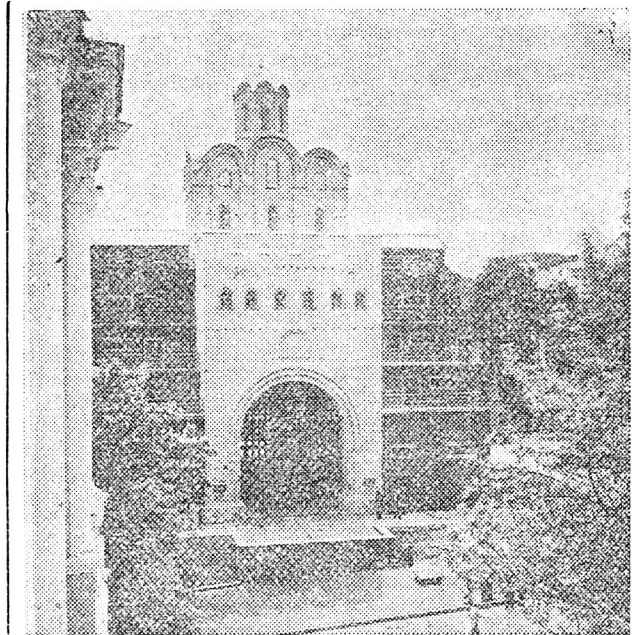
«РАЙДУГА» НА БУКОВИНІ

Недавно в м. Чернівцях літній театр міського парку культури і відпочинку імені Калініна був вщерть заповнений глядачами. Тут республіканський театр міміки і жести «Райдуга» показав виставу-мюзикл «Бродяга Чарлі».

Буковинці тепло сприйняли гру майстрів мистецтва — насамперед ведучих акторів Василя Стопкіна, Вадима Кришського, які виконували роль Чарлі, Світлана Маука, Марини Снісар в ролі Едні. Порадували також своїми виступами актори Анатолій Власенко, Олександр М'яких, Володимир Шахов і молоді — Тетяна Войчик, Олена Каплан, Анатолій Дяченко і багато інших.

В обласному центрі театр дав три вистави і чотири — в районах області.

Г. ВЛАСОВ.

КИЇВ. Після реставраційних робіт відбулося відкриття видатної історико-архітектурної пам'ятки Київської Русі — Золотих воріт (на знімку).

Фото О. БОРМОТОВА.

(Фотохроніка (РАТАУ)).

ФІЗКУЛЬТУРА І СПОРТ

Робочий день у Володимира Шістки — обрубника Куп'янського ливарного заводу, що на Харківщині, тільки-но закінчився. Юнак задоволений роботою: змінне завдання виконано на 120 процентів.

А коли б запитали у юнака, що ж допомагає йому добиватися таких результатів, то, безперечно, серед усіх інших складових чинників Володя назве і спорт. Адже він робить людину фізично загартованою, витривалою, вправною.

Фото Й. МІНДЕЛЯ.

БЕЗ ЖОДНОГО ПРОГРАШУ

Більше року тривав турнір з російських шашок за листуванням відкритої першості РРФСР. До чвертьфіналу цього змагання увійшли сім кандидатів у майстри спорту і дев'ять першорозрядників найбільших міст СРСР.

Добре виступив у цьому турнірі член УТОГ, кандидат в майстри спорту СРСР робітник одного з підприємств м. Запоріжжя Іван Мачківський. Грав він старанно, вдумливо та впевнено.

Гра проходила за круговою системою. Весь турнір Мачківський провів без жодного програшу. Він набрав десять очок із 15 можливих і виборов друге місце.

Тепер член УТОГ готується до півфіналу першості братньої Російської республіки, який почнеться ближчим часом.

С. МОРДУШЕНКО.
м. Запоріжжя.

ДРУГА ВИСОТА

Микола Петрович Ковальчук працює слюсарем на Житомирському заводі «Хімволокно» імені Ленінського комсомолу. Знають на підприємстві його як одного з кращих спортсменів. Він першорозрядник з волейболу і баскетболу. Люболюб до спорту прищепив юнаку вчитель фізкультури М. Костюков. 7—8-річним хлоп'ям любив Микола бігати у спортзал і годинами, затамувавши подих, спостерігав за грою, був безмежно радий, коли вдавалось взяти у руки втрачений гравцями м'яч.

У шостому класі він уже грав у шкільній команді, а в дев'ятому — входив до складу команди, яка виступала на республіканських змаганнях з волейболу серед школярів.

У 1974 році М. Ковальчук почав працювати наладчиком швейних машин на Житомирському УВП. За короткий час досконало опанував тонкощами професій-

ної майстерності. А спорт так і лишився його улюбленим заняттям.

Нещодавно у складі команди волейболістів Ковальчук брав участь у змаганнях, які проходили у

Миколаєві. Слід зазначити, що наші хлопці вибороли перше місце.

Серед спортивних нагород Миколи Ковальчука — 11 медалей, з них золотих — п'ять, срібних — дві і чотири бронзові.

Все гаразд у трудівника і в сім'ї. Дружина Ніна Михайлівна, яка працює на УВП, доброзичливо ставиться до улюбленого заняття чоловіка. Подружжя виховує доньку Катерину.

Днями у Житомирському будинку культури відбувся вечір-портрет на честь передового виробничника, кращого спортсмена Миколи Петровича Ковальчука. На його адресу було сказано чимало теплих слів товаришами по роботі.

Директор Будинку культури Марія Іванівна Будник вручила Миколі Петровичу цінний подарунок, друзі — квіти.

І. ТОЛОЧКО.

Фото автора.

м. Житомир.

ЛЮДИНА І ПРИРОДА

І МИСЛИВЦЕВІ, І РИБАЛЦІ

Завзятим любителям посидіти на світанку з вудкою, походити з двостовлкою за плечима тут, у спеціалізованому будинку відпочинку мисливців і рибалок цікаво і привільно.

Рішенням облвиконкому їм відведено найбагатші на живність плавні, ділянки лісів. Є в бібліотеці будинку навіть друковані «посібники» — оповідання Остапа Вишні, який любив тут відпочивати і з добродушною усмішкою описав багато випадків з життя мисливців та рибалок. І не просто до слова він згадував про щок завбільшки з добрячу колоду, та про пудових коропів. Трапляються тут і такі.

А втім, люди приїждять сюди не тільки приємно провести час відпустки, але й повчитися розумного ставлення до природи. І відпочивають тут за принципом: піймав рибку — натомість запусти десяток мальків, «зняв» качку — з розплідника випустив сотню молодняків.

Особливу увагу приділяють у «Кринках» відтворенню рибних запасів. У лимані й озера шороку випуска-

ють сотні тисяч цьоголіток коропа, сазана, окуня, ляща. Одним словом, постійно стежать, щоб рибні запаси заплави Дніпра не бідніли.

Дичину сюди «поставляє» качкорозплідник, створений кілька років тому в Кринківському мисливському господарстві. Майже дві з половиною тисячі диких качок розселення розплідник по плавнях нижнього Дніпра. Цікаво, що з 600 таких «доморощених» качок, за кільцювання чотири роки тому, здобичкою мисливців стало лише три. Наступного року планується виростити для розселення 3,5 тисячі качок.

Ще одну качину форму створили херсонські мисливці в обході Краснікове. Тут, у напіввідкритому волюері, висиджують пташенят кілька десятків приручених підсадних качок. З виводками вони йдуть на відкриті водойми і повертаються лише

на ніч. Зміцнілий до осені молодяк, піднявшись на крило, відлітає, а навесні гніздитися в найближчих заростях очерету.

Водяться тут і фазани. Кілька років тому їх завезли з кримського держлісгоспу Холодна Гора. Тепер птахи розселилися не тільки в заплаві Дніпра, а й в усіх лісових угіддях області. На думку спеціалістів, нині їх налічується не менш як 15 тисяч. Відпочиваючи в «Кринках» можуть, купивши ліцензію, полювати й на фазанів.

Будинку відпочинку імені Остапа Вишні працює поки що тільки в літній час. Тепер тут будуються ще кілька корпусів. З введенням їх в експлуатацію, «Кринки» запрошують на відпочинок членів товариств мисливців і рибалок усіх республік цілий рік — до двохсот чоловік в один заїзд.

Л. ГРИДІН.

Херсон.

Редактор
П. БУЛАТОВ.